

בחינת זני רימון בבקעת הירדן

פינחס סריג, אבי סטרומזה, – מו"פ בקעת הירדן
דורון הולנד, כאמל חטיב – מנהל המחקר החקלאי

מבוא

הרימון הינו אחד משבעת המינים. בין יתרונותיו של גידול מטע זה ניתן לציין את ההתאמה האקלימית של הגידול לתנאי האזור: ההתאמה לתנאים קרקעיים מגוונים לרבות בקרקעות שוליות, צריכת מים נמוכה, עמידות גבוהה למלח, עלות נמוכה ביסוד המטע מייחורים קלי השרשה וכניסה מוקדמת לניבה. יתרונה היחסי של בקעת הירדן בגידול רימונים (בדומה לגידולי מטע אחרים) הוא בהבכרת הפרי יחסית לשאר הגידול בארץ. לבחינת פוטנציאל הענף הוקמה חלקת רימונים לבחינת מספר זני רימונים מבכירים.

שיטות וחומרים

עפ"י המידע שנצבר מאוסף נווה יער ע"י דורון הולנד, אירית בר יעקב וכאמל חטיב, נבחרו מספר זנים שנשתלו בשני מקטעים זהים על מנת לבחון את השפעת השקיה במים שפירים לעומת השקיה בקולחים. החלקה ניטעה ביולי 2010 סה"כ 11 זנים. כל זן בארבע חזרות, ארבע חזרות לכל מקור מים, ארבעה עצים לחזרה.

להלן הזנים:

1. עמק
2. שני – יונאי
3. כאמל
4. P.G. 116-17
5. 734
6. עכו – P.G.128-29
7. וונדרפול – P.G.100-1
8. נגב 1 – SP1 - 23
9. נגב 2 - SP2 - 25 – צבע בינוני
10. נגב 3 - SP3 - 28 – מוקדם ביותר
11. נגב 4 - SP4 - 31 – צבע חזק ביותר

מדדים לבחינה - עפ"י נתוני השיווק ומידע גידולי שנאסף הוגדרו המדדים הבאים לאפיון זן רצוי:
א. הבכרה (מועד הבשלה שאינו מאוחר ממועד הבשלת הזן 'ראש הפרד'); ב. צבע קליפה אדום עז, מלא;
ג. צבע גרגרים אדום; ד. קיום 'כתר' אופייני ושלם; ה. זרע (בתוך הגרעין) שאינו מעוצה; ו. פרי גדול; ז. פרי שאינו נסדק; ח. טעם איכותי (קיום חמיצות ברמה נמוכה).

תוצאות

השנה נקטפו לצורכי בדיקה פירות ראשוניים, מהעצים שניטעו ב 2010 (עצים בני שנתיים). פירות כל הזנים סבלו מהעדר צבע חיצוני ופנימי ומעיכוב בהבשלה שהתבטא ברמות סוכר נמוכות ובחמיצות גבוהה.

פירות שחנטו בסתיו, בגל פריחה שני, מכמה זנים אופיינו בצבע חיצוני ופנימי טוב יותר. חשוב לציין כי קיץ 2012 התאפיין בטמפרטורות גבוהות מהרגיל, לרבות טמפרטורת לילה.

מסקנות

המשך התוכנית תלוי בנתוני הפרי בשנה הבאה וכן בניסיונות להקדים את הפריחה והחנטה (כיצד???) של הפירות האביביים בניסיון לחמוק מהבשלה במהלך הקיץ החם.